

ВИБОРИ ВІДБУВАЮТЬСЯ ПІД ЗНАКОМ ПАРТИЙНИХ НАДІЙ НА ПЕРЕМОГУ

Заки це число газети дійде до рук читачів, наспіють по радіо звіти з виборів до Конгресу на цій території Злучених Держав і з виборів на головні стейтські уряди з 32 стейтів, де вибирають губернаторів. Вибір губернаторів є настільки важливим у загально-красивій політиці, що між ними можуть найтися майбутні кандидати на президента. Вибір губернатора вказує звичайно на силу партії, з якої він вийшов, у якому стейті. Тому, що стейт Нью Йорк дає найбільше голосів до Електорської Колегії при виборі президента, на ньому

СУДДА ХОЧЕ ВІДКЛИКАТИ ДОЗВІД НА ДІЯННЯ МІЖНАРОДНОГО РОБІТНИЧОГО ОРДЕНУ

Пітсбург, Па. — Судда з Вищого Суду, Влер Ф. Гунтер, добуває перемогу в його змаганні, щоб поштовхнути поза закон обмежувальну організацію, яка орудує фондами \$15,000,000, за те, що її опанували комуністи. Боротьбу за розв'язання цієї установи почав судда Гунтер ще перед трьома роками. Організація, звісна під назвою Міжнародний Робітничий Орден, закорпорована в стейті Нью Йорк, має дозвіл на діяння в стейті Пенсильванія. Її розв'язання може прийти внаслідок переслідування свідків департаментом забезпечення в Нью Йорку. Свідки виявили, що М.Р.О. опанований підприємицями особами для поширення комуністичних ідей серед чужо-народжених мешканців Злучених Держав. Орден має 14 підручних відділів, які діють під назвою секцій. До таких секцій належать між ін. Американсько-Російське Товариство, Сербська-Американська Федерація, Словацьке Робітниче Товариство, і Український Братній Союз. Матріарх організації орудує фондами з \$15,000,000. Орден підтримує посередню щоденник "Дейлі Воркер" таким способом, що поміщує в ньому платні оголошення.

ПАДУТЬ ЦІНИ НА БІРЖІ ЗА ВІСТЯМИ ПРО ОСТАННІ ПОДІЇ В КОРЕЇ

Нью Йорк. — Некорисні вісті з воєнного театру в Корей викликали непевність у фінансових колах і тому на нью-йоркській біржі появилася велика кількість цінних паперів на продаж. Внаслідок великої продажі ціни у ділів провідних підприємств впали на один до п'яти доларів і це разом причислилося до зниклих вартостей проданих "шерів" на два біліони доларів. Головною причиною упадку цін була вістка про виступлення китайців до війни проти Корей. Цінні папери є головним предметом торгів на біржі і упадок їх цін підчас воєнного положення вказує, що панус загрозив в якійсь частині світу. Так було в дні вибуху війни в Корей і така сама історія повторилася в понеділок 6 листопада після оприлюднення звіту ген. МекАртура про ворожі кроки комуністичних китайців проти військ Об'єднаних Націй.

ПРЕЗИДЕНТ ІНФОРМУЄТЬСЯ ТЕЛЕФОНОМ ПРО ПОЛОЖЕННЯ НА СХОДІ

Президент Труман виїхав до своєї родинної місцевості Індепенденс, у стейті Мизурі, на голосування. Він був там на відслоненні Дзвону Волі, який дарували громаді мешканці міста Аннесі, у Франції. При цій нагоді виголосив він промову про необхідність солідарності між усіма вільними народами для досягнення перемоги над комуністичним агресором. З уваги, що уряд мусів зайняти негайно якесь становище до комуністичного Китаю після того, як наспіли вісті від ген. МекАртура про чинну участь червоних китайців у війні в Корей, секретар стейту, Дін Ачесон, повідомив президента телефоном про найновіший розвиток подій на Сході. Департамент стейту відмовився подати до відомої кореспондентів зміст розмови між Труманом і Ачесоном, за те секретар Білого Дому у Вашингтоні, Чарльс Росс, виявив, що Ачесон повідомив президента коротко про всі справи.

В АМЕРИЦІ

- Лева, чи можна буде американським воїнам прийти на Різдові, 60-те видко кінця війни. — Такий погляд висловив помічник секретаря оборони, Пол Гріффіт.
- Сталі воли в нью-йоркських збірниках збільшилися внаслідок доходу з кінця минулого тижня на 707,000,000 галлонів. Збірники мають тепер 64.3% містоти.
- Обсерваторія будинок російської амбасаді червоним аттракціоном невідомою шестини. Урядовці амбасаді не хочуть про це казати і не підносять жалів перед святкуванням 33-річчя жовтневої революції.
- Лоренс Спайкер. — редактор спортивного відділу в щоденнику Нью Йорк Таймс, помер від удушення серця в 53 роки життя. Упродовж 27 років свого співробітництва він реферував виключно спортивні справи в газеті.

СОВЕТИ ВВАЖАЮТЬ АГРЕСІЮ В КОРЕЇ СИМВОЛОМ „БОРІТБЫ ЗА ВИЗВОЛЕННЯ“

Москва, 7. листопада. „Корейська війна стала символом боротьби за визволення всіх поневолеваних і залежних країн та збудила симпатії всіх полюблених народів світу“ — твердив вчора в своєму посланні з нагоди річниці більшовицької Жовтневої революції заступник совєтського прем'єра, маршал Булганін. При цій нагоді він заявив, що „уряди Злучених Держав і Англії доказують, що вони не бажають йти шляхом міжнародної співпраці, що вони не уважають суверенних прав інших країн та що вони намагаються розпалити нову війну“. Він промовляв в Большому Театрі в Москві, в присутності членів совєтського уряду і комуністичного Політбюро, погрожуючи, що „совєтський народ“ не дасть себе злякати та „в потрібі оборонити інтереси своєї вітчизни зі зброєю в руках“. Призначив, що „корейці“ відібрали військову перемогу, він твердив, що це не зломлює їхньої „політики боротьби за визволення“. Ціла промова Булганіна була, як звичайно, комуністичною агіткою, з вихвалюванням Совєтського Союзу та обвинуваченнями і погрозами в бік західного світу. В дипломатичних колах звернено увагу, що це вже вдруге від останньої світової війни Булганіна наділено завданням бути головним речником совєтської політики.

ПОЛОЖЕННЯ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ ГІРШЕ НІЖ БУЛО В ЧЕРВНІ

Вашингтон, 6 листопада. — Практично Об'єднані Нації найшлися у війні з комуністичним Китаєм, хоч самі О.Н. не прийняли цього до відома. Дипломати кажуть, що це є наслідок політики угодовства супроти комуністів, які кожну уступку в їх користь вважають за слабкість свого противника, не признаючи ніяких моральних засад. Панус теж опінія, що теперішнє положення на Далекому Сході є гірше, ніж було в червні перед нападом комуністів на Корею.

Криза на Далекому Сході не є обмежена до нападу китайців на Корею. Вона є гірше, ніж була в Індокитаї, де повстання червоного провідника Го Чі Мінга завдають французьким колоніальним військам поразку за поразкою. Кремль і комуністичний Китай мають там спільні цілі і тому не легко буде їх стримати в тій околиці. Найбільша загроза йде від того, що червоні китайці відносно почали наступ на Корею. Денно з дипломатів робить висновок, що напад на Корею є тільки бачим випадком („діверсією“) щоб відвернути увагу світу від Індокитаю, який, на ділі, є ключем до Південно-Східної Азії. У цьому поході мають спільний інтерес північна країна, що користується з природних багатств тої околиці, як з цинку і гуми.

ТРУМАН КАЖЕ, ЩО МИ НЕ ВТЕЧЕМО ВІД ОБОВ'ЯЗКУ, ЯК ЦЕ БУЛО В 1920 Р.

Індепенденс, Мо. — У промові з нагоди відслонення Дзвону Волі, присланого з Аннесі, у Франції, през. Труман остеріг, що комуністична агресія загрожувала світовому миру. Тому він звернувся до вільних народів з закликом об'єднатися разом для допомоги одних одним, якщо воля має пережити неволю в світі. Перед тим, на обіді, сказав Труман, що цим разом Злучені Держави не відкажуть свого обов'язку втримати мир у світі, як це було в 1920 р. „Ми осягнути становище, якого не мали ніяка країна в світі данище. Однак ми ще не перебрали

УКРАЇНЬСЬКА МАНІФЕСТАЦІЯ В НЬО ЙОРКУ 26. ЛИСТОПАДА

В заголовку вчорашнього повідомлення про українську маніфестацію в Нью Йорку в Мангеттен Сентер з приводу героїської смерті ген. Чупринки-Шухевича трапилася в частині накладу друкарська помилка щодо дати. Маніфестація, як це сказано в тексті повідомлення, відбудеться в неділю, 26-го листопада від год. 1-ої до 5-ої пополудні, а не 28. листопада, як це помилково надруковано в заголовку.

ЮГОСЛАВІЯ ПІДПОРЯДКУЄТЬСЯ РІШЕННЮ О.Н. В СПРАВІ КИТАЙСЬКОЇ ІНТЕРВЕНЦІЇ

Београд, 7. листопада. — У зв'язку зі заповідною акцією Об'єднаних Націй в справі ствердження комуністичної китайської інтервенції в корейській війні, марш. Тіто заявив вчора кореспондентам, що Югославія підпорядкується в цій справі рішенням О.Н., яке воно не було б. На запит — яке становище зайняла б Югославія на випадок, коли б теперішній розвиток призвів до війни між Злученими Державами і комуністичним Китаєм, Тіто заявив: „Ясно, що моє становище є таке саме, як нашої делегації в О.Н. Якщо б мала повстати згадана ситуація, ми займемо становище проти кожної і всіх агресій. Я не бажав би, щоб мене помилково розуміли. Це є

У.Н.РАДА ЗАКЛИКАЄ ДО ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ГЕН. ЧУПРИНКИ

Виконний Орган Української Національної Ради в Європі звернувся окремим посланням до українського громадянства, закликаючи його вшанувати пам'ять поляглого в бою за волю України головного командира УПА, ген. Тараса Чупринки — Романа Шухевича. В повідомленні, підписаному Виконним Органом УНРади та датованому „на чужині 30-го жовтня“, говориться: „Вістка з України про героїську смерть Гл. П. Головного Командира Української Повстанської Армії, Тараса Чупринки (Романа Шухевича), глибоко зворушила українське громадянство. Покійний поляг в боротьбі з московсько-більшовицьким загарбником, впад смертю героя, віддавши своє життя в боротьбі за Волю України. Історія належно оцінить діяльність і ролі Покійного в організації українських революційних сил. Виконний Орган Української Національної Ради схилив голову перед пам'яттю Романа Шухевича, Головного Командира Української Повстанської Армії, і закликає українське громадянство гідно вшанувати його пам'ять. Непослабленою боротьбою український народ здобув заповіт своїх визначніших синів і відновить незалежну соборну Українську Державу“.

ФРАНЦІЯ ПОГОДЖУЄТЬСЯ НА РІВНОПРАВНІСТЬ НІМЕЦЬНИН В ОБОРОНІ

Франкфурт, 7. листопада. — З далішим загостренням міжнародного положення, Франція виявила готовність признати Німеччині рівноправність в організації спільної західно-європейської оборони, хоча й по деякому „тимчасовому періоду“. Це виявив французький міністер закордонних справ, Роберт Шуман, додаючи, що потребу та довжину того періоду повинні встановити відповідні військові командири.

РАДА БЕЗПЕКИ РОЗГЛЯНЕ СПРАВУ КИТАЙСЬКОЇ ІНТЕРВЕНЦІЇ В КОРЕЇ

ЗАГРОЗА ТРЕТЬОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ ЗБІЛШИЛАСЯ, ЯК ГЕН. МЕК АРТУР СТВЕРДИВ НАЯВНІСТЬ КОМУНО-КИТАЙСЬКИХ ВІЙСК В КОРЕЇ. — „ДОБРОВІЛЬНА“ МОБІЛІЗАЦІЯ В КИТАЮ.

Лейк Сокесс, 7. листопада. — Третя світова війна „зависла на волоску“, як ген. Доглес Мек Артур, начальник командант збройних сил Об'єднаних Націй в Корей, ствердив вчора в окремому повідомленні наявність та участь в боротьбі проти Об'єднаних Націй в Північній Корей більших збройних сил комуністичного Китаю та як на цій підставі і з домагання Злучених Держав скликаю на завтра нагале засідання Ради Безпек. Ген. Мек Артур в своїм повідомленні називав поіменно частини комуністично-корейських військ в Корей, подас їх силу і розміщення. Стверджується, що ці війська є частинами сімох комуністично-китайських дивізій, що належать до Четвертої Армії, яка в цілому нараховує 500,000 воїків, включно з цілком механізованими частинами. Рівночасно подастся, що китайці зістрілили два американські літаки. В колах Об'єднаних Націй вважається, що теперішня криза є найгірша від вибуху корейської війни. З повідомлення ген. Мек Артура виходить, що він вимагає рішення Об'єднаних Націй в справі есентуального стратегічного бомбардування ворожих комуністично-китайських сил, які борються тепер проти Об'єднаних Націй, в їхньому „у-привілейованому охороні“ на манджурській території. Це означало б автоматично поширення війни на Китай та на Совєтський Союз, що має з Китаєм 30-літній військовий союз. Напередодні засідання Ра-

ЖИВІЙ ДОКАЗ КОМУНО-КИТАЙСЬКОЇ ІНТЕРВЕНЦІЇ В КОРЕЇ. Ці воїки комуністичної армії в її такій уніформі були взяті в полон американськими військами на північно-східному корейському фронті недалеко міста Гамгунг. Ген. МекАртур, начальник командант альянських військ в Корей, домагався від Об'єднаних Націй відповідної акції проти цього комуністичного „найбільшого агресивного безправства в історії“.

АЛІАНТИ ВДЕРЖУЮТЬ СВОЇ ПОЗИЦІЇ В КОРЕЇ

Токіо, 7. листопада. — Не-го спротиву та здобули даль-зважаючи на запеклі спроби ворога проломити альянську оборонну лінію на західному секторі корейського фронту, а-льянські війська вдержали свої позиції, відбиваючи наступ ворога з великими втратами для нього. Зокрема ворог не мав успіху в розпачливому намаганні перетяти альянську лінію постачання дозвж західного побережжя. До найзапекліших боїв приходило на східному і західному берегах ріки Чонгчон, недалеко головного альянського комунікаційного шляху. Альянти вдержали свої позиції та знищили ті комуністичні сили, що намагалися просікнутися в їхні заплілля. Вчора у фронтальному повідомленні ген. Мек Артура вперше стверджено, що альянські війська на західному секторі є в дефензиві перед атакуючими комуністичними і комуністично-китайськими арміями. Запеклі оборонні бої продовжуються теж на центральній ділянці. Натомість на східному секторі, здовж побережжя, альянські сили, зокрема південно-корейські, проломли лінію ворожо-

ЧЕРВОНІ 60 МІЛЬ ВІД СТОЛИЦІ ТИБЕТУ

Нью Дельфі, 7. листопада. — Рівночасно зі загрозливим розвитком подій на манджурсько-корейському кордоні, комуністичні наїзники в Тибеті продовжують свій похід на Ласу, столицю країни, від якої вони віддалили це тільки на 60 миль, або 72 години маршу.

Стверджується, що до цього агресивного походу прилучилися теж деякі розагитовані комуністами тибетські частини. Згідно з повідомленням радіо-силами з Пейпінгу, комуністичний уряд звернувся тепер до уряду Індії з домаганнями, щоб той відкликав з Тибету свої частини, завданням яких було охороняти головний торговельний шлях та вдержувати комунікацію. Рівночасно китайські комуністи, які напали на Тибет, мали виступити з обвинуваченнями проти Індії, що вона забезпечила тибетську армію зброєю. Тибетська армія нараховує тільки около 10,000 воїків. Індія має в Тибеті около 300 воїків. Комуністичний уряд повідомив, що оскільки Тибет став виключно внутрішньою проблемою Китаю, індійські сторожі торговельних шляхів там є зайві.

В СВІТІ

- Південно-корейський президент Рі заявив, що його уряд не думав покинути, попереджувати рішення Об'єднаних Націй щодо управління звільненими від більшовицьких теренами Північної Корей.
- Американські власті в Японії звільнили умовно з в'язниці даль-ших дев'ятьох японців, засуджених за менші воєнні злочини.
- Югославський представник в Раді Безпекі, що перебував на цей місяць президентом Ради, виступив в користь прийняття Італії до Об'єднаних Націй, до чого не допускали Совєти своїм правом вето.
- Французько-німецьке порозуміння в питаннях для оборони і розвитку Європи — твердив американський амбасадор Льюс Доглес на влаштуванні в його честь прощальному прийнятті в Лондоні.
- Американська розвідка ствердила, що вона як ніх не є заскочена новим розвитком війни в Корей.
- Співставська поліція повідомила, що захоплені нею недавно „радіо“, вартість якого оцінювано на 3 мільйони доларів, виявилися світляною фарбою, вартість не більше 85 центів.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
В Джерсі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$12.00	One year	\$12.00
На пів року	\$6.50	Six months	\$6.50
На три місяці	\$3.50	Three months	\$3.50
Число з понеділка (з англійською частинкою):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	\$3.00	One year	\$3.00
На пів року	\$2.00	Six months	\$2.00

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗА КУЛІСАМИ ЗАМАХУ

Слідство в справі атентату порторіканських фанатиків на життя президента Трумана виявляє без усякого сумніву, що в цьому злочині діяла рука Москви. Ні атентатники, ні провідник терористичного руху, Педро Альбізу Кампос, не були комуністами. Це правда. Але, як пишуть такі коломністи, як Віктор Різел і Морей Кемптон, вони діяли за фінансовою допомогою з комуністичних джерел. Це стверджує теж Еф Бі Ай. Виявляється далі, що Кампос мав свого часу прихильників у високих вашингтонських колах, які належали до комуністичної ячейки, як теж діяв до комуністичних юдейських босів. Тим впливом завдячує Кампос те, що відсидів в тюрмі тільки чотири роки, хоч був засуджений на десять за політичний терор. Вийшовши з тюрми хворий Кампос пішов на лікування до шпиталю, за який заплатили комуністичні симпатки. З цього шпиталю він помагав організувати "людовий фронт", який Москва наказала творити в подібний спосіб, як тепер приказує будувати "мировий фронт".

На питання, що за ціль підмагати комуністам Кампоса, людину з іншого табору, Різел відповідає так: Москві залежить тепер дуже на тому, щоб відвернути увагу Злучених Держав від Європи і Азії й втягнути їх у конфлікти з країнами Латинської Америки. Кремлів треба для його пропаганди, щоб Злучені Держави виглядали в очах народів, які він ще хоче побаламутити, як "імперіалістичні бандити", зневажливі навіть найближчими сусідами, та що вони не думали і не думають про ніяке визволення поневолених і гноблених, а тільки про економічний вициск і панування на давній колоніальний лад.

З цієї самої причини представляється порторіканську революцію, як і замах порторіканських фанатиків на президента Трумана, головню як "націоналістичні" акти, щоб таким чином ще сильніше вдарити Злучені Держави як загарбника, гнобителя і визискувача. Ніби ціле Порто Ріко проти Злучених Держав. Але статистика голосування доказує, що партія Кампоса складається тільки з невеликої горстки, яка в загальній численності симпатій не має. До того при голосуванні тільки 10% голосуючих заявили за цілковиту незалежність. Вибравши в 1949 році свого власного губернатора Порто Ріко почало скоро підніматися промислово, а що нова конституція поширила автономні права, то й нема розумної причини для повстання. Тому саме Кампос поза маленькою горсткою своїх фанатиків дістав попертя тільки від комуністів. Населення його не поперло й він з своїм повстанням соромно провалився.

Наслідком цього повстання і замаху на президента Трумана почали в Америці підніматися голоси, щоб зрештеші цілковито Порто Ріко. Острів і так не має для цієї країни стратегічного значення, а з економічного й політичного боку є тільки великим тягарем. Дуже можливо, що Москва надіялась і такої реакції. Якби так сталося, то Порто Ріко було б ідеальною країною для комуністичної агресії. Однак в такому загрозливому моменті, як теперішній, Злучені Держави не такі цілком певно не підуть. Порто Ріко, яке по обрахунках Москви мало стати новим великим клопотом для Злучених Держав, одним з багатьох, які заплановані та які мають відвертати їх від пороху з самим Кремлем, тим клопотом певно не будуть.

Комплекс меншевартості

Комплекс в психології — це низка уявлень, з'єднаних сильними почуттями. Комплекс меншевартості — це своєрідна недуга, що може проявлятися в одиницях або більших чи менших групах, а то й цілих співнотах. Вона має свої внутрішні і зовнішні причини, але їх аналіз не є ціллю цієї статті. Ми хочемо тільки звернути увагу на деякі конкретні прояви цієї недуги серед нашого загалу, що часом шкодять тільки одиницям, але часом теж і українській справі. Кілька конкретних прикладів:

Нас повідомляють, що в одній місцевості в одному з південних стейтів в американському підприємстві затруєнена декілька тисяч новоприбулих українців. Керівник підприємства ніяк не може собі пояснити, чому вони йому завжди формально кланяються, хоча місцевим звичаєм є тільки "гелов", чому вони, йдучи з ним, завжди перебігають так, щоб він був по-лі правій руці, чому вони за кожним разом, входячи до його бюро, стукають і чекають аж він їм відчинить двері, хоча місцевим звичаєм є застукати і увійти, та цілий ряд інших подібних чому. Виявляється, що така поведінка є питомою українською черноті та взагалі належить до європейської культури, американці не багато вникають. Він своїх українських робітників дуже шанує, зокрема їхню чистоту і трудолюбивість, теж їхню черноту, але згадані випадки він так вважає наслідком комплексу меншевартості і співчуває їм.

Інший випадок: форман одної з бруклінських фабрик добуває тільки комплекс меншевартості серед затруєнних там українців, які будучи обиджаними, часто виявляють аргументність та взагалі цілком своє поведінкою на свій лад хотіли б виказати і натомість "перевиказують", що вони не є меншевартості.

Дві екстремні приклади того враження в американців. Можливо, помилкового враження, але враження. Та це справді більше особистого порядку, що характеризують поодиноких людей і з українським ім'ям мають тільки посередній зв'язок. Натомість дещо інакше має справу, яку характеризує такий випадок: в Нью Йорку, в поборовому бюрі при Гваст Стріт, стоїть та чекає своїх черг один з народжених тут українських юнаків. Перед ним чотирьох інших молодців, що тільки дуже слабоанглійською вивчають поборовому офіцерів, що вони "поляки", на запит чи були арештовані відповідають, що були на Сибірі, а між собою розмовляють по-українськи. Юнак звертається до них по-українськи, хоча й не менш домаю, як раніше вони говорили по-англійськи, чому вони подають себе за поляків, хоча вони українці. Вони відповіли, що так їм вигідно і так вони хочуть.

В чому діло? Чому ці українські юнаки подають себе за поляків. Їм вільно не знати, що в американському війську кожний воєк однаковий, без огляду на те, з якої частини світу та з якого народу він походить. Але не в це ж ми вживаємо. Але не в це ж ми вживаємо. Але не в це ж ми вживаємо.

Починаючи з цього питання, що в українській психології є комплекс меншевартості, ми бачимо, що це не тільки індивідуальна недуга, але і соціальна. Це комплекс, який формується внаслідок впливу чужого середовища на нашу психіку. Це комплекс, який формується внаслідок впливу чужого середовища на нашу психіку. Це комплекс, який формується внаслідок впливу чужого середовища на нашу психіку.

Очевидно фахову оцінку окремих деталей будівництва його доцільності, недоліків можуть дати відповідні спеціалісти. Нас цікавлять ті практичні наслідки для українського народу, які принесе це будівництво.

чуті від американця з діда праїда.

Все це є серйозною проблемою нашого громадського загалу та його провідного активу і апарату. Тому теж при всіх наших сезонних імпресах, збірках і святкуваннях нам треба приділяти більше уваги свідомості і вихованню нашого широкого загалу. Нам треба звертати на це увагу і в щоденному приватному житті. Нам треба докласти всіх зусиль та дальше поширювати наші громадсько-організаційні рямці і поглиблювати їх зміст. Треба шукати виходу для складової проблеми наших часисних видавничих та для певної потреби книжкових видань. Ми мусимо жити повністю суспільного життя, бо тільки тоді воно проминуватиме та матиме досить велику притягуючу силу для численних ще одиниць, що чи то з невідомості і несвідомості, чи не в останній мірі теж з комплексу меншевартості стоять поза ним. Це відноситься однаково, як до новоприбулої і давньої імміграції, так і народженої тут генерації.

У ДЕНЬ СВ. ДИМИТРІЯ

ПАМ'ЯТІ Д-РА ДМИТРА ЛЕВИЦЬКОГО.

Під числом 39 вулиці Набеля у Львові стояв за невеликим городцем гарний дім-вила д-ра Дмитра Левицького, довгі роки офіційного і ввесь час фактичного політичного лідера західних українців за перебування Західної України під Польщею в рр. 1919-39. І в день св. Димитрія рік-річно збирався в його домі гурт його близьких політичних і особистих приятелів, чільні представники різних ділянок українського життя, мо-заїка вдах і поглядів, чоловіки і жінки, світські і духовники, члени різних партій, проте всі об'єднані тією пошаною до ім'янина, що її диктувала його індивідуальність. Вибалгана обстановка помешкання і чар надзвичайної гостинності, що його розвідала господиня дому, для котрої наймилішим гитлом було її популярне ім'я "Пані Ася", створювали ту атмосферу, що залишила незабутній спогад отих традиційних ім'янинових зібрань.

Д-ра Дмитра Левицького нема вже в живих, його дружина — здається — закинута долею ген на австралійський континент. Він належав до тих українських діячів, які в трагічних днях Львова днях вересня 1939 року розгубилися: вітали чи залишитись? Він був одним із тих, які зробили тоді найбільшу помилку у своєму житті і заплатили за неї своїм життям, — допустивши до себе думку, що може така "большевська зміна", що може така зміна буде з ними "договоритися" і що інтерес нації вимагає, щобби був хтось на місці, коли треба буде — в ім'я збереження при житті нації — говорити в її імені. Будучи матеріально незалежним, маючи особистий маєток за кордоном, він міг сміло виїхати, не турбуючись майбутнім прожитком, маючи і на заході власну безпеку. Але він саме не думав про свою безпеку.

Скільки разів ми, що відразу вимандрували тоді, гірко жалували, що не було між нами бодай тієї трійки з УНДО: Дмитра Левицького, Остапа Луцького й Володимира Кузьмовича, та приятеля Дмитра Левицького, соціал-демократа Володимира Старосольського, — скільки разів ми казали, що коли б вони чотири були чи то по німецькому боці серед маси української еміграції, чи те краще в неміській Західній Європі, вони були б віддали українській справі велетенські прислуги, впливаючи на український загаль і тодішню внутрішню українську відносину силою своєї індивідуальності, свого особистого авторитету, свого політичного розуму і своєї цивільної відваги. Всі вони — як і багато інших — залишилися і впади жертвою відразу перших большевських арештувань, бо ані большевики не змінилися, ані

ній нагоді советська пропаганда підкреслює, що у відміні від капіталістичного світу, який готує війну, СССР займається мирним будівництвом. (ЛЛ).

Південно-український канал

21 вересня "Правда" й "Известия", а за ними решта советської преси, надрукували як велику сенсацію постанову ради міністрів СССР про будівництво гідроелектростанції на Дніпрі (в районі м. Каховки); південно-українського каналу (від м. Запорозжя до м. Керчі, через верхів'я річки Молочної, Аскапії Нову, Джанкой); греблі північних Мелітополя, що затримуватиме воду з Дніпра, системи зрошувальних трьох каналів довжиною 300 км. (Каховка — Знаменка, річка Молочна — Ногайськ, Джанкой — Роздільна).

Це велетенське будівництво здійснюється з метою забезпечення високих урожаїв, розвитку скотарства, забезпечення промисловості електроенергією. Покищо плани, і це не значить, що будівництво буде колись завершено. СССР надалається віддаленою країною і спроби налагодити й випередити в економічному відношенні передові капіталістичні країни залишилися нездійсненими. Ще не почато будівництва, а вже советська пропаганда на всі лади розмальовує це "гігантське будівництво нашої епохи, здійснюване за пляном великого архітектора комунізму — товариша Сталіна".

Будівництво мало б бути закінчене в 1957 році, преса подає майже астрономічні числа кіловат енергії, кубометрів води, гектарів землі, які в майбутньому змінять посухостійкі і малосвоєні райони південної України. Для будівництва створюється спеціальна установа "Криводуд". При чому керівництво новобудовами покладатиметься на відповідні союзні (московські) міністерства, так, що український уряд і народ буде лише пасивним обсерватором, а головне виконавцем будівництва.

Очевидно фахову оцінку окремих деталей будівництва його доцільності, недоліків можуть дати відповідні спеціалісти. Нас цікавлять ті практичні наслідки для українського народу, які принесе це будівництво.

Починаючи з цього питання, що в українській психології є комплекс меншевартості, ми бачимо, що це не тільки індивідуальна недуга, але і соціальна. Це комплекс, який формується внаслідок впливу чужого середовища на нашу психіку. Це комплекс, який формується внаслідок впливу чужого середовища на нашу психіку. Це комплекс, який формується внаслідок впливу чужого середовища на нашу психіку.

Очевидно фахову оцінку окремих деталей будівництва його доцільності, недоліків можуть дати відповідні спеціалісти. Нас цікавлять ті практичні наслідки для українського народу, які принесе це будівництво.

Очевидно фахову оцінку окремих деталей будівництва його доцільності, недоліків можуть дати відповідні спеціалісти. Нас цікавлять ті практичні наслідки для українського народу, які принесе це будівництво.

грошей, на які я міг зі своєю родиною як-так проіснувати.

Прийшовши раз до редакції газети, я побачив у кабінеті С. Мельника якусь невисоку, кремезну постать, що сиділа на канапі щось з захопленням розповідаючи кільком присутнім. Серед присутніх були сам Мельник, Ол. Марьямов та ін.

Ця невідомо людина розповідала про відомий зимовий похід українських військ на Україну у 1920 році та про свою участь у цьому поході. Я зразу ж догадався, що це не хто інший як колишній отаман Юрко Тютюнник, що повернувся з еміграції до дому, був амністований советською владою і тепер працював в ВУФКУ (українська кінофільмова установа), беручи участь у постановці фільму "Піп" ("Польська Колей Паништова" — польська державна залізниця), граючи у цьому фільмі самого себе.

Про помилування Ю. Тютюнника советською владою, навіть, ходив такий анекдот (розповідав його Юоф. Плевачко), що нібито один оборонець, захищаючи в суді свого клієнта — великого розтрятника, оповідав суддям такий випадок, що стався з ним у Харкові:

— Іду я по вулиці Карла Лібкнехта (кол. Сумська) — каже він, — іду, задумавшись; тільки що пройшов великий дощ і калюжі стояли на брукові. Раптом повз мене пройшло авто і забризкало мене з голови до ніг. Я глянув йому вслід побачив у тому авті колишнього ворога советської влади — Юрка Тютюнника. Він їхав як якийсь то великий комісар і забризкав гряззюкою мене — чесного советського адвоката. Так коли советська влада дозволяє, щоб колишні закляті вороги влади їздили в автах по столиці Радянської України цілком вільно, то що вартий оцей розтрятник (тут він широким рухом показав на обвинуваченого в розтраті) його треба помилувати, бо коли советська влада помилювала такого злочинця як Тютюнник, то вже цього шкідника і поготів треба помилувати.

Кажуть, що суд дуже уважно вислухав промову цього адвоката і... помилював розтрятника.

Але помилування Тютюнника було лише маневром НКВД, яке думало в такий спосіб повернути до дому багатьох борців за Самостійну Україну і потім їх знищити. Та на що вваду потрапив лише один Тютюнник, який, виконавши роль у кіно, зник з лиця землі, розстріляний як шкідник і ворог советської влади. Советська влада нікому не дарує колишніх ворожих вчинків і нещадно розправляється з борцями свого народу, за самостійне життя у власній країні.

Проте мені доводилося це попрацювати з цією видатною людиною. Він редагував відділ "Кіно" у цій газеті і тому я з ним зустрічався дуже часто. Він мені часто розповідав окремі епізоди з його походу на Україну, казав, що знає найбільшій радості, коли його і його кінноту зустрічали населення Київщини, виносячи всяке їдження на дорогу, бажаючи їм успіхів в їхній великій справі. Та не судилося діждати цих успіхів. Північний наїздник заповнив цілу Україну і прикривався об'єднаною пропагандою, робив своє діло брудними руками своїх помічників, виходячи з українського народу. Створивши УССР, ніби самостійну державу, цей наїздник провадив свою московську політику на Україні, далі її русифікуючи та нищиючи все українське, все самостійницьке.

(Докінчення на стор. 3-її)

М. Сіверський.

У БОЛЬШЕВИЦЬКІМ МІШКУ

(Спогади колишнього плужанина).

Звичайно, уся розмова проходила на "общепонятній" мові, бо ці "керівники" іншої мови не вживали та й взагалі не визнавали української мови, як державної, бо мовляв це буржуазні націоналісти як М. Скрипник завели ці, а тепер після ліквідації цих "ворогів народу", знову буде основною мовою — російська, і лею треба користуватися у всіх офіційних зносинах.

Пригадую випадок, що трапився зі мною у розмові з Кролем. Як яось з Кролем переглядав портфель нашого сектору, причому Кроль навіть не пошкварився, чи знає про це, чи ні директор. Він вважав себе вищим, ніж хто-будь з адміністрації видавництва. Переглядаючи цей портфель, він зауважив, що нема нічого з таблиць в російській мові, і це підкреслив мені.

Я не витримав, і йому заявив: — Товаришу Кроль, російські таблиці хай друкує РСФСР через свої видавництва, а ми ж є українське видавництво і тому мусимо друкувати таблиці з української мови.

Він ехидно посміхнувся і сказав: — Ти, товаришу, покинь своє "петлюрівське" тенденції. Ось побачиш, що скоро наша мова буде "на задворках" і тоді ти говоритимеш інакше.

Я почервонів і стримав себе, щоб не наговорити глупства цьому нахабі. Він же з серйозним обличчям, переглянувши наш редакційний портфель, пішов геть і як мені здавалося після того зі мною майже не вівся. Я для нього був небезпечна людина, на яку "нигає" НКВД. Отже зі мною вступати в будь які дискусії він не вважав за потрібне.

У мене був один приятель в партосередку ДВОУ, з яким я часто боявся останніми часами говорити одверто, але він до мене ставився щиро і я-кось приїшовши до мене до дому порадив мені чим скорше йти з роботи геть, бо мою "персоною" починають цікавитись дехто з "власть імущих". Більше він мені нічого не сказав, але і за це я був дуже вдячний йому.

Директор Видавництва зрозумів мене з перших же слів, а може йому також уже щонебудь було за мене відомо. У всякому разі він не опирався моему уступленню і я пішов геть з видавництва на власне бажання.

Лишилась у мене тільки невеличка робота у ветеринарному Інституті; але я поки що вирішив трохи перечекати і не йти ні до якої іншої роботи. У неділюгому часі, після того як я пішов геть з видавництва, остався розгрозом його, в арештовувало було майже всіх редакторів на чолі з директором видавництва і обвинувачували їх у "буржуазному націоналізмі" вислано до північних таборів.

Так кінчилась моя кар'єра у Державному Видавництві України.

Др. Ол. Бабій

По смерті Бернарда Шова

Бернард Шов відійшов у вічність, проживши на землі 94 роки.

У світовій літературі мало хто з письменників мав щастя жити так довго, і вже сам цей факт говорить, що Бернард Шов був людиною вишуканих фізичних і духовних сил, тим більше, що той письменник був творчий у літературі майже до самої смерті.

В особі того драматурга втрапила великого письменника не тільки Англія, але і весь культурний світ, бо по смерті Генріка Ібсена твори жаждоного драматурга не мали такої популярності й успіху на найкращих сценах усіх країн, як твори Бернарда Шова.

Бернард, Жорж Шов народився 1956 року в столиці Ірландії, Дабліні, де його батько, англієць, був заможним купцем, що торгував збіжжям. Мати Б. Шова була ірландкою. Втрапивши батька, що помер молодим, Жорж Бернард Шов уже від 15 року життя мусів сам заробляти собі на хліб, тому закінчив тільки середню освіту і не міг студіювати в університеті.

Молодим хлопцем майбутній письменник працював як писар в уряді, як телефоніст, як газетарський репортер, а при тім здобував самоосвіту знання, щоби стати письменником.

Злиди і біда напоїли його душу ненавистю до заможної класи, він став соціалістом, і навіть видав брошуру для виховання агітаторів, революціонерів.

Вже в молодості Бернард Шов був знаменитим бесідником і промовляв на вічах та мітингах. Рівночасно він писав статті для соціалістичних газет.

Минали цілі роки, всі вважали Бернарда Шова тільки за журналіста, і аж у 37 році життя той соціалістичний журналіст видав свій перший драматичний твір „Американський пісар“.

За дальших десять літ Бернард Шов написав 40 драматичних творів, які здобули йому не тільки славу, але і багатство.

Він боготворив Генріка Ібсена, вважав себе його учнем, а ненавидів творів Шекспіра.

По неспокійній, бурхливій молодості, по нещасливим коханнях до артистки Гелени Террі, Шов оженився зі скромною, заможною міщанкою, і зажив спокійним, міщанським життям, віддаючись всецільо літературній праці.

Його погляди на життя перейшли еволюцію: із революціонера, він почасти став скептиком, що іронічно підсміхається із трагікомедії людського життя.

Його життя було невпинним ростом і походом до успіху: В молодості за 10 літ своєї літературної праці він заробив

нородна: В п'єсці „Кандіда“ Шов зобразив тип жінки, яка любить двох чоловіків, — одного любов'ю любовниця, а другого — любов'ю материнською.

В творі „Учень чорта“ („The devil's disciple“) Шов представив тип людини, яка не вірить у Бога, а все ж є доброю і чесною людиною.

В творі „Ніколи не можна сказати“ („You never can tell“) Шов критикував теперішній спосіб виховання молоді. В творі „Майор Барбара“ Шов хотів довести, що найбільше зло — то убогість і що християнська релігія не зуміла організувати досконалого суспільства. В творі „Пігмаліон“ героєм є професор, що робить свою ученицю предметом свого егоїзму. В п'єсці „Назад до Матусалема“ („Back to Methusalem“) Шов поставив тезу, що людина силою волі може продовжити своє життя на цілі сотні літ та що колись у майбутньому люди в шістьдесятому році життя будуть ще молодими юнаками. В творі „Misalliance“ Шов висміює модне подружжя. Так, як у творі „Saint Joan“ (свята Жанна) Шов висміює людей, що спалили Жанну Д'Арк, як безбожницю і чарівницю, а потім оголосили її святою, так у творі „The man of destiny“ (Людина долі) Шов попрабував підійти до особи Наполеона зі скептикою циніка реаліста і скептикою та ворога романтики. Твір Б. Шова „Man and superman“ (Людина і надлюдина) — то вираз віри, що людина шляхом еволюції дійде до надлюдини, як це голосив Фрідріх Ніцше.

„Life force“ (життєва сила) Шов представив жінку, як поєднання органічних й ірраціональних сил життя.

До кращих творів Шова належать його п'єси „The apple cart“ (Віз із яблуками), „Too true to be good“ (За правдиве, щоб було добре) і „Getting married“ (Одруження).

Жорж Бернард Шов написав понад 50 драматичних творів, кілька повістей, а крім того кілька брошур, між ними „Здається, а й вартішній“, „Квінтесенція Ібсена“ і велику кількість статей на різні теми.

Критики й історики літератури часто закидають Бернарду Шову, що його твори не збудовані згідно з правилами техніки драматичної літератури і теорії, і справді твори Шова часто не відповідають вимогам правил і приписів, але Бернард Шов був як творець, великою, яскравою й оригінальною індивідуальністю. Успіх, вплив творів є все ж головним мірилом їх вартості. Твори Б. Шова мали великий успіх, — а це доказ, що і їх вартість — велика.

У ДЕНЬ СВ. ДИМИТРІЯ

(Доповнення зі сторони 4-ої)

4 грудня 1918 року, що став підставою проголошення соборності 22 січня 1919 у Києві. Коли ж уряд УНР складає закордонні посольства, Дмитро Левіцький став послом у Данії, вів у Копенгазі одвертий дім і товаришескими зв'язками шукав дороги до тих офіційних зв'язків, що їх так трудно було знайти і зберігати молодій українській державі, яка ледви повстала, а вже захиталася. Із Копенгаги переїхав на політичну еміграцію до Відня, де тоді шалала галицько-надніпрянська распря. Коли об тодішню українську вузькість розбилися всі спроби створити загальноукраїнську громадсько-політичну організацію характером соборницького передпарламенту, Дмитро Левіцький зібрав коло себе гурт галичан, які ставлять собі метою боротьбу з обласним сепаратизмом будь-котрих сепаратистів і пропаганду соборництва духа словом і ділом. Так повстала у Відні мало у нас відома „Молода Галичина“ з Дмитром Левіцьким як головою та Євгеном Коновальцем, Андрієм Мельником, Павлом Лисяком, Міленю Рудницькою, автором цих рядків і ще деким, як членами. Згодом ці люди розбрили, опинились у різних таборах і навіть країнах, але всі вони завжди і всюди залишалися вірні соборництву не як прапорів на показ підчас паради, а ідеї, без котрої нема українства.

Вернувшись до краю (1923) Дмитро Левіцький опинився у тому круті політичної розтінці, що панувала після призначення Галичини Польщі. Його особливий хист мирити розсварених людей, вишукувати формули компромісу та збирати всіх за один стіл для спільної праці над новим ділом, цей хист проявився при творенні УНДО, політичної партії, яка повстала з об'єднання трьох груп, що на них розколось давня національно-демократична (потім трудова) партія. Сьогодні, з історичної перспективи, сміливо можна твердити, що його Дмитра Левіцького львиною заслугою було те, що УНДО було не тільки провідною західно-українською партією, але що воно було радше національним рухом, який мав виразно незалежницький і демократичний характер. Це була неабияка штука так проводити партію, щоб вона „не втратила обличчя“, маючи з одного боку завдання боронити український стан посідання перед польським наступом, отже вести практичну політику, з другого ж маючи діло з українським революційним націоналізмом, який в один час проголосив був навіть одверту засаду „Чим гірше, тим ліпше“! Дмитро Левіцький завжди давав, щоб УНДО не звужилось до оборони галицьких інтересів. При найбільших виборах до польського союму створив блок національних меншин, не тільки для тактично-виборчих цілей, але в ім'я спільного фронту польських народів у

З мандрівки по Висконсин

Був я минулого літа на вакаціях в степі Висконсин. Проважував ловити рибу в славній частині степу т. зв. „Індіан Гед Контрі“ в околиці Спунер. Відвідав столицю пстругів Гейворт, розмовляв там з п. Шумовським, членом У. Н. Союзу, який є знайомим в цій країні широко й далеко як „Редіо Джов“. Мала дитина, полісмен, листар, всі знають, що „Редіо Джов“ живе в Гейворті 177, три милі від Гейворт на північ та що має гарний „Соммер рісорт“. Шукав українців асюди в тому районі, іздив навіть на Апостольські Острови, що розсіялись архіпелагом по озері Суніпіор. Не знайшов там наших людей, бо там взагалі людей нема, нема навіть добрих доріг. По дорозі до дому вступив до славного останніми місяцями місточка Несіда, де мала об'явитися Мати Божя, а про що й доки пишуть газети від океану до океану.

Приспане містечко Несіда стало нараз багатіти. Буде нові дороги, регулює ріку, відмалює старі доми, пригтовляється до великого бізнесу. Все нові прощани, здалека і близька, відвідують містечко, а за ними в погоні приїждять різні „бізнесмени“ і розкладають свої шатра по дорозі з місточка до фарми пані Вен Гуф, де мала об'явитися Мати Божя. В шатрах продають речі релігійного змісту, цілющу воду, різні ліки, а всюди і все „Кока-колу“. Кожної неділі там приїздить 10 тисяч людей, а в окремі неділі 30 тисяч. В серпні в другу неділю прибуло аж 100 тисяч!

Був я й на цій фармі. Вона положена при залізничній шляху, дуже бідна і опущена. Будинки є в повному розвалі. Трава мабуть була, але стоптали її прощани. Перед хатою на подвір'ю є виставлений пресу української політики у Польщі, що, спіраючись на реальних даних, не вірив у реальність будь-якої умови з поляками, не вірив у ширість керівних польських кол. Тим більше йому здалося на соборницькому характері партії, борючись за „соціального кордону“, штучно здвигненому польським режимом, і вдержуючи гарні взаємини з надніпрянською еміграцією. Тому, коли у 1935 р. ЦК УНДО заявивось за нову тактику у відношенні до Польщі (т. зв. нормалізаційний курс), він зрікся головної партії і не кандидатів більше до союму, мотивуючи тим, що ця „нормалізація“ загнурює одностайний фронт українських легальних партій і зрікається заступництва всіх українських земель у Польщі. Стає лідером внутрішньої опозиції в УНДО і доводить до створення Координаційного Комітету, у котрому знову були заступлені всі українські політичні партії, та робить опозицію такою до злагоди внутрі партії.

Мав величезне зрозуміння ваги преси. У 1925 р. реорганізував „Діло“ і деякий час був його головним редактором. Для нього преса — це фортеця політичної думки. Він думав категоріями дійсного політика європейського формату. Він дивився завжди в майбутність і тому такий жалю, що він не дожив красної української майбутності.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ІТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА

УВАГА! НЕ ПЕРЕПІАЧУЙТЕ!

УВАГА! ШИКАГО, ІЛЛ. ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ ВІДБУДУТЬСЯ В СУБОТУ, 18. ЛИСТОПАДА 1950 В 8. ГОД. ВВЕЧОРІ В ПРИЯВНОСТІ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДАНКА П. ДМИТРА ГАЛИЧНИНА В ЦЕРКОВНІ ЗАЛІ НА ОКЛЕП

ЧЕТВЕРТИЙ З'ІЗД ООЧСУ

Нью Йорк, 7. листопада. — Минулої суботи і неділі, в дні 4. і 5. листопада, відбувся тут четвертий з черги з'їзд Організації Оборони Чотирьох Свобід України, в якому взяло участь около 200 делегатів 18-ти відділів цієї організації та гостей. Предметом наради був огляд дотеперішньої праці та плани на майбутнє. У виступі з'їзду обрано нову управу Організації з Гнатом Білинським на чолі. Крім нього, до Управи увійшли пп.: Футала, Вазарко, Борковський, Вінник, Сидор, Борковський, Качалаба, Капітан, Варашок, Цілевич і Вовчук. Контрольна Комісія: Кармелюк, Соколиншин і Новаківський. Організаційний суд: Ляхович, Дужий, Галій, Гриневич і Пришляк.

ВІСТІ З УКРАЇНИ (Нотатки з совєтської преси).

КОЛЬОРОВИЙ ФІЛЬМ „ДНІПРО“

На совєтських екранах почали висвітлювати і фільм „Дніпро“. Новий фільм знятий за сценарієм В. Васілевської і розповідає про „велику магістралу, яка перетинає землі трьох братніх республік Радянської, Білоруської і Української“. Фільм продюковано в Москві і показується його, покищо, тільки в Москві. (У. Думка)

Отже мусили бути й люди, бо ж збудували гарну церкву, а коло неї й церковний дім зо залено і сценою. В околиці повно людей українського роду, але що з того, коли не було кому їх організувати, їх освідомити. Вони русини, руські, поляки, лемки і т. д., а назва України їм чужа. Чин тут вина, чи того робітника, що корчував ліси і ждав неділі, щоб піти до церкви Богу помолитись? Цей робітник-фермер спромігся купити гарну плочу, поставити церкву і Народний Дім „на вічну славу“! Ось та забута українська церква серед степу широкого, між Люблином і Торпом, не покриває славою українським ім'ям, радше говорить про щось інше. Американська Україна вже навіть не дідється історією, щоб описав все те, що „діялось“, щоб зібрав матеріали про те, як жили українці в Америці. Нема на це часу й засобів. Одиним правдивим свідком цього нашого життя в Америці виявляється хіба поховальні листки „Свободи“, де зареєстровано те, що було й діялось. Тому й я реєструю в „Свободі“ теж і що забуто церкву...

Степан Куропась.

УВАГА! КЛІВЛЕНД, О., І ОКОЛИЦЯ!

СТАРАННЯМ ВІДІЛУ 8-ГО ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ & КЛІВЛЕНД, В ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОД. ДОМУ

при Веет 14. вул. в Клівленд, Огайо

В НЕДІЛЮ, 12 ЛИСТОПАДА 1950

о год. 2:30 пополудні

— виголосить —

П. МИКОЛА БІГУН

ЦІКАВИЙ РЕФЕРАТ НА АКТУАЛЬНУ ТЕМУ „ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ“

Просимо Українське Громадянство взяти численну участь.

ATTENTION! ST. VLADIMIR'S BROTHERHOOD, BRANCH 130 U.N.A.

— sponsors a —

Grand Fall Ball

as desired by the members and their friends

Saturday, November 18, 1950

AT BEETHOVEN HALL, GRAND BALLROOM

210 E. 5th St., New York City.

Start 8:30 P. M. Adm. \$1.00 Tax Incl.

Many Surprises — Appetizing Buffet — Entertainment

— First Class Music — Door Prize

All U.N.A. Members, Friends, and Acquaintances — Young & Old to Dance and try their luck. — All welcome! Committee.

УВАГА! НЕ ПЕРЕПІАЧУЙТЕ!

ВЛАСНОГО ВИРОБУ КАПЕЛЮХИ

3 найліпшого фільму ВІП \$3.95

Відновляємо куплені у нас капелюхи.

DUNLEY HAT SHOP

14 St. Mark's Place New York City

УВАГА! ШИКАГО, ІЛЛ. ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ ВІДБУДУТЬСЯ В СУБОТУ, 18. ЛИСТОПАДА 1950 В 8. ГОД. ВВЕЧОРІ В ПРИЯВНОСТІ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДАНКА П. ДМИТРА ГАЛИЧНИНА В ЦЕРКОВНІ ЗАЛІ НА ОКЛЕП

Присутність урядників і конвенційних делегатів конечна! До масової участі запрошуємо членів відділів: 22, 33, 106, 114, 125, 139, 176, 214, 216, 220, 221, 222, 243, 252, 259, 301, 415, 425 і 379 з Шикаго; 80-ий з Келумер Ситі; 111-ий і 437-ий з Джоліст; 335-ий і 354-ий з Гарвей, зі степу Ілліной, та 68-ий і 452-ий з Іст Шикаго, 100-ий і 346-ий з Гері, та 107-ий з Гемонд, зі степу Індіана.

ЗІ СОЮЗОВИМ ПРИВІТОМ:

Степан Куропась, гол. контр. Тарас Шинкула, гол. радний Анна Васильовська, гол. радна

